

HEŘMANICKÝ OBČASNÍK

Listopad 2015
Ročník 5, číslo 2

Vážení čtenáři,

v srpnovém speciálním čísle obnoveného Heřmanického občasníku (dále HO) vám starosta pan Stříbrný slíbil, že budeme v jeho vydávání pokračovat. Tímto číslem začínáme jeho slib plnit.

Záměrem našeho snažení je připomínat si průběžně události v naší obci vždy od jednoho čísla HO ke druhému, připomenout si historii obce a jejího okolí včetně činnosti institucí, organizací a spolků. Chceme ale také dát prostor vám, občanům, chalupářům a dalším příznivcům Heřmanic, abyste se mohli vyjádřit ke všemu, co vás zajímá.

Heřmanický občasník bude obsahovat jak stálé rubriky, týkající se činnosti organizací a spolků, tak i různé informace, zajímavosti, případně i rady. K tomu právě můžete přispět i vy svými náměty, připomínkami i dotazy.

Za vydávání HO bude spolu se mnou zodpovídat kolektiv spolupracovníků, chcete-li redakční rada, ve složení: Pavlína Reinhardtová, Dáša Judlová, Ivana Frankelová, Alena Lennertová, Willy Effenberger a Josef Dušánek. Každý z nich bude mít na starosti určitou konkrétní část HO. Nebude ani potřeba testů, abyste poznali, že jsme všichni čisti. Tedy čisti amatéři bez větších zkušeností z novinářiny, proto vás žádám o shovívavost, pokud se nám vždy nepodaří naplnit vaše očekávání.

Budeme se seriózně zabývat každým vaším příspěvkem, podnětem a dotazem. Výjimkou ovšem budou anonymní příspěvky, ty ve slušné společnosti nemají co dělat.

Závěrem bych chtěl upřímně poděkovat těm občanům Heřmanic, kteří se podíleli na tvorbě speciálního vydání Heřmanického občasníku k pátému výročí od povodně.

Na spolupráci se těší

Oldřich Bařka a kolektiv

Dopis Heřmanickým

V úvodu mého psaní bych chtěl všem občanům popřát mnoho zdraví a spokojenosti. Následky „potopy“ jsme odstranili a tím jsme konstatovali opětovné zrození obce Heřmanice. Nyní nám zbývá už jen začít žít nový život, který se neustále rozvíjí, a to i bez nás.

Před „potopou“ jsem psal do Heřmanického občasníku, kde jsem uváděl citace z rakouské místní kroniky Heřmanic, Vysoké, Kristiánova, Dětrichova a Albrechtic. Byla to první zmínka o zrodu vesnic, podporovala ji frýdlantská vrchnost. Hraběnka Kateřina z Redernu dovolila šoltysům (starostům) posbírat a napsat události až z roku 1600. Později, v roce 1908, pak byla vydána souhrnná kronika Frýdlantského panství (okresu). Tato kniha zahrnovala 14 obcí. Po roce 1992 se na burze prodávala za 1 400 Kč. Inu, i historie může být hokynářským zbožím. Jednotlivé díly dostaly obce kolem roku 1910. Zpracoval a vydával je tehdy vlastivědný patriot ve Frýdlantě Anton Ressel. Frýdlantské noviny *Friedländer Zeitung* potom uveřejnily příslušná díla k významným událostem v obcích, aby se dostala i k lidu obecnému. Je škoda, že v letech 1958 -1960 se v pohraničí srovnávaly prázdné domy a usedlosti do tří hektarů. Tím bylo zničeno i mnoho kulturních památek včetně knih.

V minulosti jsem nedostal žádné připomínky k psaní svých článků, chtěl bych tedy v současné době znovu pokračovat. Vy, kdož mě znáte a máte nějaké nápady, sdělte je obecnímu úřadu. Nebudu však řešit vaše problémy. Chtěl bych se soustředit na spolkový život v obci. Od roku 1945 máme bohatou historii vývoje. Když je člověk spojen s obcí tři čtvrtě století, má právo k lecčemu se vyjádřit, ale také má právo na odpočinek a nechce se vtírat. Ovšem pokud se opět přihlásíte do soutěže o nejlepší obec, budu vám fandit.

Hodně úspěchů v dalším zlepšování životní úrovně vám přeje domorodec Willy Effenberger z Kristiánova, Heřmanic, Dětrichova a Frýdlantu v Čechách.

Vánoce, Vánoce...

Příprava na Vánoce již začala. Shon za dárky se bude určitě stupňovat. Chtěl bych vám několika vzpomínkami přiblížit Vánoce, jak jsem je prožíval v Heřmanicích-Kristiánově. Vánoční nálada začala již nadílkou od Mikuláše. Představovala obyčejně plátěný pytlík, který obsahoval kostku cukru, uhlí, nějaké ovoce a dopis. Byl to seznam našich dobrých vlastností, ale zejména těch nedobrých, které se musely do Vánoc odstranit. Šlo zejména o odmlouvání, stříhání nehtů, mytí nohou a rukou v potoce atd. Byl to dobrý prostředek k výchově a také výši očekávaných dáreků. Kostka cukru znamenala dobré chování, uhlí zase špatné.

Před Štědrým dnem musel být každý ostříhán. Pamatuji se na první obřad stříhání dohola. Holič měl své sídlo v budově dnešního Obecního úřadu v Dětrichově naproti kostelu sv. Anny, což byla babička Ježíše Krista. Mně se líbilo vrčení elektrického stříhacího strojku, čehož si všiml kostelník a pozval mě a tatínka na prohlídku vyzdobeného kostela. Mne víc než výzdoba a svíčky zajímalo červené světélko před oltářem. Kostelník nám vysvětlil, že je to věčné světlo a svítí ve dne v noci a celé roky. Tatínek se kostelníka zeptal, zda bude ještě svítit po náletu ruských, anglických a amerických letadel. Odpověděl, že se potom postaví nový kostel, který se bude muset znovu vysvětit. Jestli světélko svítí ještě dnes, to nevím. Kostel je nepřístupný a věžní hodiny nefungují.

Na Štědrý den musely děti jít povinně sáňkovat, bruslit nebo lyžovat. Rodiče a prarodiče tak měli čas připravit dárky. Ty se skládaly z jablek, které si sousedi vyměňovali, a my děti pak hádaly, odkud jsou. Štědrovečerní hostina sestávala z bramborového salátu, vinné klobásy s hořčicí a silným křenem. Slepice dostaly zvláštní porci ovsa, aby od Nového roku zase snášely vajíčka.

Od té doby uběhlo tři čtvrtě století. Dárky se nyní kupují a vše je jednodušší. Jen mít zaměstnání a peníze.

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Milí čtenáři,

v novém čísle občasníku mám za úkol vás seznámit s tím, co se za poslední rok uskutečnilo u hasičů. Jelikož ale náš sbor má dvě roviny a jedna na druhou navazuje, nezbyvá mi nic jiného než vás požádat, abyste si uvařili kávu, pohodlně se usadili a začetli se do následujících řádků.

Mládež

Velmi špatně se specifikuje poslední rok, jelikož se držíme celoroční hry Plamen, která má dvě kola. První je podzimní, do ní spadá jedna hlavní soutěž a to je Závod požární všestrannosti. Po zimě se koná druhá část a tou je Jarní kolo. Asi by bylo velmi spravedlivé seznámit vás s jednotlivými soutěžemi, ale to by vás potom naše rubrika nebavila, proto si toto malé tajemství zatím nechám pro sebe a postupně vás v dalších číslech občasníku zasvětim do našeho sportu.

Možná si teď říkáte: „Ale vždyť ti velcí nemůžou soutěžit s malými. Nebo snad jo?“ Na to vám odpovím rovnou, nemůžou. Máme dvě kategorie, a to mladší žáci (6-11 let) a starší žáci (11-15 let), mezi ně rozdělujeme děti podle dosaženého věku. Ještě je tzv. přípravka a tam jsou zařazené děti, které jsou ve školce.

A teď by bylo správné napsat nějaké naše soutěže i s výsledky a co vše jsme dělali.

- Listopad: Závod požární všestrannosti – mladší 8. místo, starší 7. místo
Požární ochrana očima dětí
- Prosinec: Bazén
- Březen: Odznaky odbornosti
- Duben: Krásnoleský víceboj – mladší 11. místo, starší 10. místo
- Květen: ČTIF – starší 19. místo
Štít města Frýdlant – mladší 8. místo, starší 3. místo
Obvodové kolo hry Plamen – mladší 5. místo, starší 4. místo
- Červen: O pohár velitele SDH Dolní Řasnice – mladší 3. místo, starší 2. místo
- Srpen: Heřmanická šedesátka – tato akce byla pro jednotlivce
- Září: Pohár starosty obce Dolní Řasnice – mladší 5. místo, starší 1. místo

Co jste, hasiči...?

Dospělí

Za poslední rok naše jednotka zasahovala u několika požárů. Také likvidovala popadané stromy, ať už v obci, nebo v nedalekých Kunraticích, kde následkem silné bouře popadalo několik stromů.

To ovšem není jediné, co děláme. Jak mnozí víte, podílíme se i na kulturním životě v obci, a to na čarodějnicích a na Klobouku, kde jsme dávali pozor na vatru. Ale neuspokojili jsme jen váš zrak (pohledem na vatru), ale i vaše chuťové buňky, jelikož na těchto akcích jsme zajišťovali občerstvení stejně jako v září na fotbalovém turnaji O pohár starosty. A pokud jsme požádáni a jednohlasně to schválíme, tak zajišťujeme i občerstvení na dětských a dorosteneckých soutěžích.

V červenci jsme se zúčastnili ještě závodů, a to požárního útoku v Kunraticích O pohár starosty obce a ve Višňové Povodňové lopaty, kde získali muži první místo.

A samozřejmě nesmíme zapomenout ani na srpnové oslavy, jelikož jsme slavili 135 let od založení hasičského sboru v naší obci. Při této příležitosti dostali někteří hasiči ocenění za příkladnou práci ve sboru. A SDH Heřmanice jako celek obdržel od Celostátního sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska stuhu Za obětavou práci v Požární ochraně.

Nesmíme taky opomenout, že se stále a systematicky pracuje na zvelebování požární zbrojnice a jejího okolí.

Pokud jste tento článek dočetli až sem, tak vám moc děkuji za vaši pozornost a trpělivost. Snad vám těchto pár slov vykouzliho na tváři úsměv nebo jste se zamysleli. Jedno však zůstává jisté: tvrdě pracujeme na tom, abyste na nás byli hrdí a měli v nás oporu, když se přihodí nečekaná událost. A proto se s vámi pro tentokrát loučím i za svatého Floriána, který mi šeptal do ucha, co mám psát. V dalším čísle na shledanou.

TJ Sokol Heřmanice

Úvodem bychom chtěli dle zjištěných informací uvést, že se v Sokole Heřmanice cvičilo již před 2. světovou válkou. Po válce pořádal soutěže, zábavy a hrál se fotbal. Duší sportovního dění byli manželé Sládkovi.

Činnost Sokola jsme obnovili po patnáctileté odmlce v roce 1970. Výbor Sokola ve složení Jan Judl (předseda), Petr Vaněk, Vlasta Buriánková, Zdeněk Pavlíček, Karel Reinhardt, Jana Vaňková a Dáša Judlová po roční přípravě potvrdil zahájení činnosti a nastínil organizovanou náplň od roku 1970. Začalo cvičit žactvo, ženy a muži. Počet členů se pohyboval kolem padesáti. Opravovali jsme tělocvičnu, vybudovali hřiště na vybíjenou, udržovali hřiště na kopanou.

Pořádali jsme akce v rámci obce, zúčastňovali se soutěží v okresním i krajském měřítku, jako byla sportovní gymnastika, lehká atletika, vybíjená, tělovýchovné slavnosti. V obci jsme organizovali oslavy, vystoupení, zájezdy, plesy, zábavy, soutěže ve stolním tenise, podporovali vítání občánků. Sokolem prošlo více jak 200 členů, většina se snažila chodit do cvičení pravidelně, mnozí byli v Sokole více jak devět let. Do cvičení chodili cvičenci z Heřmanic, Dětřichova, Albrechtic a Frýdlantu. TJ Sokol měla zastoupení v Krajské revizní komisi ČSTV v Ústí nad Labem. Umisťovali jsme se na medailových místech, získávali uznání, odznaky.

Od roku 1990 jsme TJ Sokol Heřmanice (tělocvičná jednotka), Sokolská župa Ještědská Liberec. Celá léta se zúčastňujeme některých akcí v rámci obce a župy. Zapojujeme se do činností pořádaných OÚ a SDH Heřmanice, jako jsou den dětí, vítání občánků, vánoční akce a karnevaly, provozujeme turistiku. Absolvujeme valné hromady, představení, vernisáže pořádané Sokolskou župou Ještědskou.

Děkujeme bývalým členům Sokola za pěkné sportovní výsledky, vážíme si i těch, kteří chodili rádi do cvičení jen tak pro radost, pro zdraví.

Sokolské župě Ještědské děkujeme za podporu, OÚ a SDH Heřmanice za spolupráci.

Všechny sportovní přátele zdraví TJ Sokol Heřmanice (výbor – Jan Judl, Jana Vaňková, Jana Kubátová a Dáša Judlová).

Seriál: Dějiny služební kynologie celní správy a Výcvikového zařízení služební kynologie Heřmanice

1. část

Milí čtenáři,

na tomto místě vás chceme postupně seznámit s historií našeho výcvikového střediska. Než se dostaneme k založení Výcvikového zařízení služební kynologie Celní správy ČR v Heřmanicích v roce 1996, uděláme si malý exkurs do minulosti a začneme s počátky využití psů v celní správě.

V následujícím vyprávění vycházíme z knihy Dějiny československé služební kynologie autora Jiřího Rulce, z podkladů Výcvikového zařízení služební kynologie Heřmanice a z osobních vzpomínek pana Josefa Dušánka, zakladatele a současného vedoucího střediska.

Historie služební kynologie Celní správy

Vzniku Celní správy ČR historicky předcházela vznik Finanční stráže, který se váže k roku 1842, kdy byl v Rakousku sloučen Sbor pohraničních myslivců a Sbor stráže důchodkové. Sbor byl původně určen k výkonu finanční policie na hranicích i ve vnitrozemí s povinností vykonávat i bezpečnostní a vojenský dozor, pokud nebyl v místě dislokace orgán, který by tuto činnost prováděl.

Finanční stráž byla na území dnešní České republiky zřízena v roce 1918, respektive po vzniku Československé republiky byla tehdejší Finanční stráž zákonem č. 11/1918 Sb. ze dne 28. 10. 1918 převzata, protože se osvědčila už při ochraně hranic Rakouska-Uherska.

Finanční stráž byla ozbrojený a stejnokrojem opatřený sbor, který byl určen ke střežení celní hranice a k zabraňování páchaní přestupků. Bylo zřízeno několik set oddělení Finanční stráže, kterým byl vždy přidělen určitý úsek státní hranice s přílehlým prostorem celního pohraničního pásma, tj. pásma do hloubky asi 10 km od státních hranic. V přiděleném úseku vykonávali příslušníci Finanční stráže pochůzkovou, popřípadě hlídkovou službu se služebními psy, dohlíželi na přechod osob, přepravu zboží přes celní hranici, dohlíželi na pohraniční osobní styk, zabraňovali celním, valutovým a jiným trestným činům. Dále zabraňovali vstupu a výstupu osob, které nemohly náležitě prokázat svou totožnost. Rovněž dohlíželi na plodiny, jejichž pěstování sledoval stát (tabák). Někteří příslušníci Finanční stráže vykonávali svoji službu i u jiných finančních úřadů, zejména u úřadů celních, úřadů potravní daně, u důchodkových kontrolních úřadů apod. K těmto službám byli přidělováni převážně starší příslušníci Finanční stráže, kteří kvůli úrazu nebo nemoci již nemohli sloužit na hranici. Od roku 1930 spolupůsobila Finanční stráž i při vojenské obraně státních hranic.

V roce 1919 byla dosavadní Finanční stráž reorganizována a nahrazena ve vnitrozemí službou důchodkové kontroly a na hranici Finanční stráž pohraniční. Významné bylo přijetí nového celního zákona v roce 1927, kdy byl místo Finanční stráže pohraniční znovu zaveden název Finanční stráž.

Celní hranice byla zrušena ke dni 30. září 1940, kdy zůstala pouze takzvaná policejní hranice, kterou střežila ze strany Říše německá pořádková policie. Celní úřady zastavily svoji činnost a Finanční stráž byla zrušena. Propuštění příslušníci byli částečně převedeni k policii a četnictvu, dále k ministerstvu financí k pomocné finanční výkonné službě, okresním a obecním úřadům k zásobovací a vyživovací službě a menší část k ministerstvu zemědělství. Ke konci války bylo asi 200 bývalých členů Finanční stráže společně s protektorátními četníky a policisty zařazeno k Požární policii.

Výcvikové zařízení služební kynologie

Někteří příslušníci sboru používali ve službě na hranicích své vlastní psy, zejména na hranicích s Rumunskem a Maďarskem, a to s tichým souhlasem svých nadřízených. Již od počátku dvacátých let minulého století vedli tzv. finančové boj za prosazení služebních psů při výkonu svého povolání. Jejich snahu vystihuje věta z článku otištěného v časopise Naše pohraničí č. 2 z roku 1934 (orgán Svazu Finanční stráže republiky Československé): „...*Finanční stráž konající službu převážně v hornatém a zalesněném terénu stále více pociťuje potřebu policejních psů, neboť nikde, v žádném oboru strážné služby, by se cvičený pes tak nevyužil jako v naší profesi...*“ Naproti tomu nejčastější námitka proti těmto snahám zněla: „...*Honili by lesní a polní zvěř a jejich voděním do služby by utrpěla ostražitost hlídek...*“

První psi se zkušebně nasadili koncem 20. let dvacátého století na Slovensku. Další reakcí na vodění soukromých (mnohdy zcela necvičených) psů neslužebních plemen byl výnos Generálního finančního ředitelství z ledna 1934, ve kterém se mimo jiné uvádí: „...*psa ve službě vodití na řemeni a s košem...*“ Tedy opět nic neřešící nařízení, protože takový pes nebyl ve službě na hranici příliš platný.

Přesto se situace postupně zlepšovala. Předseda vlády J. Malypetr dne 12. června 1934 ve své odpovědi na interpelaci v poslanecké sněmovně konstatuje: „...*Finanční stráž jest dovoleno, byť zatím pouze v rámci Finančního ředitelství Bratislava, používat při výkonu hraniční strážní služby OSVĚDČENÝCH psů. Podle zkušeností, které budou v tomto směru učiněny, bude zařízeno další...*“

Na tomto místě je vhodné ocitovat alespoň kratičkou část vzpomínek bývalého příslušníka Finanční stráže pana Vojtěcha Hercíka: „...*Psy jsme si museli cvičit sami. V Berehově jsme nacvičovali zadržení pašeráka tím způsobem, že pes pachatele předběhne, skočí mu předními tlapami na prsa a vrčí. Tento způsob se nám jevil jako zcela vyhovující. Bohužel velmi brzy se vyskytl problém, a to problém tragický. Takto zadržený pašerák vytáhl nůž a našeho psa zespondu probodl... Od té doby se nacvičoval způsob zadržení tak, jak jej známe od současných pohraničnicků a policistů...*“

Je zajímavé, že v Čechách se tento způsob nacvičoval rovnou a nedocházelo k žádným experimentům. Ve stejném roce, tedy 1934, však zazněl ze strany strážců hranic požadavek téměř nekompromisní. V této době již existovalo akutní nebezpečí ohrožení republiky fašistickým Německem a setkávali se s ním především příslušníci Finanční stráže na hranicích a četníci na pohraničních stanicích. Snad nejvýstižněji tuto situaci vyjádřil ve svém obsáhlém článku *Zavedení cvičených psů do služeb Finanční stráže* inspektor D... (bohužel, jeho příjmení se nepodařilo zjistit): „...*Dejte Finanční strážní pořádnou výzbroj, psy a spojení se zázemím. Ušetříte zdraví a životy strážců hranic i občanů, ušetříte mnoho pro státní pokladnu a vyzbrojíte Finanční stráž pro všechny případy...*“

Druhý stojící zleva Antonín Peklo se služební dobrmankou Sheetou. Antonín Peklo sloužil u finanční stráže v Plesné na Chebsku a za války byl v ruských legiích. Sheetou byla pohřbena na psím hřbitově v Karlových Varech, kam byl Peklo později přeložen; foto kolem roku 1927.

Výcvikové zařízení služební kynologie

Již v červnu následujícího roku (1936) byl v Ústavu pro chov a výcvik služebních psů v Pyšelicích zahájen kurz pro výcvik služebních psů Finanční stráže, kterého se zúčastnilo dvacet psů a jejich vůdců. Kurz měl velmi dobrý průběh a výborné výsledky, které jsou patrné z dochovaných dobových dokumentů. Shodou okolností v téže době (konkrétně 9. července) uspořádal Klub pěstitelů ušlechtilých a policejních psů Praha v Benešově u Prahy výstavu, kterou navštívili i frekventanti výše zmíněného kurzu se svými zvířaty. Nechme však hovořit tehdejší tisk, ze kterého citujeme: „... Byly také předvedeny ukázky cviků služebních psů. Frekventanty kursu vedla přes město výstavní hudba a byli velmi vřele pozdravováni benešovským občanstvem... Při typování psů obdrželi psi Finanční stráže tři 1., čtyři 2. a dvě 3. ceny. Mimo to obdrželi všichni vystavovatelé od Finanční stráže na své psy diplomy. (...) Reprezentovali sbor Finanční stráže a jest si jen přát, aby při takovýchto příležitostech Finanční stráž ukázala svou ukázněnost a schopnost...“

V Čechách se psi Finanční stráže (poté, co absolvovali povinný výcvik) nejdříve nasazovali na česko-saské, později také bavorské hranici. Vynutila si to zejména rostoucí aktivita henleinovské mládeže. V té době totiž vyvolávalo každé užití zbraně nekonečné parlamentní interpelace poslanců SDP, ale zároveň také hysterickou propagandu o „krvežíznivosti české pohraniční soldatesky“. Služební psi tak byli větší zárukou jistoty a bezpečnosti hlídek, kde se místo „romantických“ pašeráků cukerinu, cigaret a zapalovačů stále více objevovali ozbrojení pašeráci (neváhali kdykoliv zahájit palbu) zbraní, nacistických letáků a vysoce účinných třaskavin.

V říjnu roku 1936 se služební psi Finanční stráže objevili dokonce ve filmu, konkrétně ve Foxově zvukovém týdeníku. Z propagačních důvodů byl za účasti zástupců ministerstva vnitra, ministerského a zemského inspektora Finanční stráže zachycen na filmový pás průběh výcvikového dne v Pyšelicích.

Po dlouholeté stagnaci, vycházející v podstatě ještě z c. k. byrokratických předpisů a nařízení, a po přímém odmítání služebních psů se zdálo, že jim i jejich vůdcům vychází šťastná hvězda. V prosinci 1936 dokonce ministerstvo financí uvolnilo prostředky pro výstavbu vlastního ústavu pro výcvik psů Finanční stráže. Byl zakoupen pozemek v Pyšelicích a v dubnu 1937 byla firmě Ing. arch. L. Třísky zadána stavba samostatného výcvikového střediska. Vzhledem k politické situaci se však tento projekt nikdy neuskutečnil. Snad i tato slova přispěla k vydání výnosu ministerstva financí ze dne 28. března 1935 o zavedení služebních psů u Finanční stráže, a to i s připojenou instrukcí. Podmínky zde uváděné byly přijatelné téměř pro každého a probudily zájem o chov a výcvik psů i mezi nejmladšími příslušníky Finanční stráže.

Kurz Finanční stráže v Pyšelicích, kolem roku 1937

Výcvikové zařízení služební kynologie

Psi finanční stráže se tedy od počátku až do konce školili v ústavu v Pyšelích, což však rozhodně nebylo k jejich škodě, jak vyplývá např. z obsáhlého článku respicienta Rudolfa Vandáka *Příprava do psey univerzity* (v časopise *Naše pohraničí* č. 11 z roku 1938), ve kterém se zabývá přípravou psů před nástupem do kurzu, následně i průběhem kurzu (v tomto případě šlo o III. kurz psů Finanční stráže). Článek končí konstatováním: „...V Pyšeliach je dobre, veselo a cvičiť psa tam je len zábava, pravdaže pre toho, kto má psa rád a věnuje sa mu...“

Psi Finanční stráže se stali natolik populárními, že o nich byla napsána i rozhlasová hra *Pes na hranicích*. Autor Vlastimil Votava v ní popisuje hranici, život jejich strážců a dramatické zadržení ozbrojené pašerácké tlupy služebním psem Astou.

Nestor chovu policejních psů pplk. četnictva Theodor Rotter, v. v., se také angažoval v problematice služebních psů Finanční stráže. Jeho příručka *Výchova a výcvik psa pro účely služební a sportovní* byla výnosem ministerstva financí v roce 1938 schválena jako služební pomůcka k účelům instituce služebních psů Finanční stráže (jako všechny publikace tohoto typu byla vydána firmou V. Gusek, nakladatelství v Kroměříži).

Podle vzoru četnických pohotovostních oddílů byl koncem třicátých let zkušebně zřízen pohotovostní oddíl Finanční stráže, který měl být v případě potřeby operativně nasazován proti organizovaným pašeráckým skupinám. Kromě jiného disponoval tento oddíl také jedním služebním psem. Vzhledem k politické situaci v našem pohraničí byl však později oddíl začleněn do sestavy praporu SOS (Stráž obrany státu) Most.

Po této organizační změně došlo ke kompletní likvidaci všech orgánů Finanční stráže a jejich činnost se přenesla na Sbor národní bezpečnosti s tím, že souběžně tento orgán převzal i ostrahu státní hranice.

Dne 1. 8. 1952 vzniká Ústřední celní správa ČSR, tím se vytvořila nová organizace celnictví. V době zřízení měla 82 celnic, rozmístěných po celé republice. S novou organizací byl také vydán celní zákon č. 36, který byl platný až do roku 1974. Podoba organizace vydržela do současné doby, byť s některými změnami, a to zejména po vstupu České republiky do Evropské unie.

Členové Finanční stráže, účastníci IV. kurzu v Pyšelích, 1937

Heřmanice dějištěm akce celosvětového významu

Možná neuniklo vaší pozornosti, že v září se naše obec na jeden den stala dějištěm významné mezinárodní, či dokonce celosvětové akce.

Naše výcvikové středisko hostilo ve středu 9. září účastníky a lektory mezinárodní kynologické konference zaměřené na vyhledávání tabáku a tabákových výrobků.

Tato konference, organizovaná Výcvikovým zařízením služební kynologie Heřmanice a Generálním ředitelstvím cel, probíhala od neděle 6. do pátku 11. září. Akce byla spolufinancována Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a jejím posláním bylo posílení mezinárodní spolupráce v boji s nelegálním pašováním tabáku a tabákových výrobků za využití služebních psů. Obchodování s nezdaněným tabákem je celosvětovým a bohužel stále rostoucím problémem, jehož dopadem jsou mimo jiné úniky na spotřební dani o obrovské částky, které následně chybí ve státních pokladnách.

Teoretická část konference se konala ve velmi příjemných prostorách hotelu Antonie ve Frýdlantě, kde byla většina účastníků také ubytována, praktické ukázky práce našich psovodů a instruktorů pak probíhaly ve venkovních prostorách hotelu Antonie, v našem výcvikovém středisku a na letišti v Mnichově Hradišti.

A koho že jsme zde hostili a školili?

Mezi účastníky semináře byli zástupci z celních a finančních správ z 11 zemí Evropské unie, dále hosté z Moldávie, Gruzie, Ukrajiny a Ruska, lektorský tým obohatili kynologičtí experti z USA a Austrálie.

Akce byla oficiálně zahájena v pondělí ráno zástupkyní generálního ředitele Celní správy ČR paní Vendulkou Holou, během dopoledne byli ještě účastníci semináře slavnostně přijati náměstkem hejtmana Libereckého kraje, starostou města Frýdlantu, starostou obce Heřmanice a zástupci vedení Generálního ředitelství cel v obřadní síni radnice ve Frýdlantě.

V teoretické části konference, která probíhala od pondělí do středečního poledne, byli účastníci mimo jiné seznámeni s aktuálními trendy v oblasti pašování a záchytů tabáku a tabákových výrobků jak u nás, tak ve vybraných zemích světa. Pro české i evropské účastníky byly zajímavé prezentace Marka Rispoliho z americké California Narcotic Canine Association či Steva Austina, špičkového kynologického odborníka z Austrálie, všechny cizince pak jednoznačně zaujala prezentace metodiky výcviku služebních psů u nás, po které ihned následovalo několik praktických ukázek práce psů a psovodů přímo před hotelem Antonie, které demonstrovaly uplatnění teorie naší metodiky v praxi.

Ve středu se účastníci přesunuli přímo do našeho výcvikového střediska v Heřmanicích. Nejprve si prohlédli středisko, ve kterém je zaujaly zejména velmi moderní a prakticky architektonicky řešené kotce. Na travnaté výcvikové ploše před střediskem poté hosté zhlédli další část praktických ukázek práce psů a psovodů.

Zde dovolu malou vsuvku: Co to vlastně jsou praktické ukázky?

V našem provedení jde vlastně o kombinaci divadelního představení v terénu s předem přesně naplánovaným scénářem určité dramatické situace, s kulisami, kostýmy a rekvizitami. Ukázky práce psovodů se psy jsou pak do tohoto scénáře zabudovány.

V rámci praktických ukázek v Heřmanicích byli tedy naši hosté svědky několika pečlivě předpřipravených dramatických situací. Zhlédli tak zprvu poměrně poklidnou, později velmi napínavou (vinou stupňující se agresivitu stánkaře, mezi námi našeho instruktora Martina Kobrče) kontrolu stánkového prodeje (nelegální tabák a alkohol) či kontrolu osobního vozidla (tabákový kontraband byl poschováván v autě i v přívěsném vozíku) a autobusu (bankovky). Působivost všech ukázek zvýšily i zásahy našich psovodů s všestrannými (rozuměj obrannými či strážnými) psy.

Výcvikové zařízení služební kynologie

Tím však praktické ukázky neskončily. Bojíte se výšek? Takovou otázku si asi kladl ne jeden z hostů, když sledovali v rámci ukázky kontroly autobusu práci psíka Fina, jack russel teriéra. Ten se totiž výšek nejen nebojí, ale práci na vysokozdvížné plošině či na střeše autobusu si vyloženě užívá. Ví totiž, že když najde to, co hledá – v našem případě tabák, dostane oblíbený pamlsk. Možná, že kdyby Fin věděl, že ho po úspěšném záchytu patnácti karonů cigaret schovaných pod střechou autobusu odmění nadšené ovace ze strany několika desítek diváků z celého světa, hledal by ještě vášnivěji.

Ve čtvrtek účastníci konference na celý den Frýdlantsko opustili a vypravili se na kontrolní akci u rychlostní silnice R10 a na přilehlém letišti v Mnichově Hradišti. Zde měli možnost vidět spolupráci našich psovodů se skupinami mobilního dohledu a přímé nasazení služebních psů v silniční přepravě a kontrolu různých typů vozidel.

Celý týden, strávený u nás, hodnotili čeští i zahraniční účastníci konference velmi vysoce. Získali spoustu poznatků a ocenili nejnovější informace o trendech ve výcviku psů v české celní správě, například využití malých plemen psů pro práci ve výškách.

Zážitky z návštěvy naší země a našeho regionu jistě napomohla posílit i neoficiální část programu, který jsme pro naše hosty připravili. Nadšeni byli prohlídkou frýdlantské i liberecké radnice či frýdlantského zámku. Chuťové pohárky našich zahraničních hostů, které dostávaly celý týden v rámci večerních společenských programů příležitost pochopit, proč jsou Češi světovou jedničkou ve spotřebě piva, si přišly na své také při čtvrteční exkursi do svijanského pivovaru.

Pokud již v této chvíli litujete, že jste si nechali tak významnou mezinárodní návštěvu ujít, můžeme vás potěšit.

Naši hosté odjížděli nadšeni nejen kvalitou zlatého moku, ale také způsobem naší práce. O přípravu psovodů a služebních psů naší metodou projevilo zájem několik celních správ, takže se pravděpodobně již v příštím roce setkáme s některými z nich v našich zahraničních výcvikových kurzech, které jako výcvikové středisko Světové celní organizace již od roku 2005 pořádáme. S dalšími z nich se pak snad setkáme na Mezinárodním mistrovství psovodů služebních psů ve vyhledávání tabáku a tabákových výrobků a OPL, které bude VZSK Heřmanice jako již tradičně v příštím roce opět pořádat.

Martina Strnadová, VZSK Heřmanice

Kynologický expert Steve Austin z Austrálie v rozhovoru pro televizi

Společné foto účastníků konference před frýdlantskou radnicí

Po pěti letech

V sobotu 8. srpna letošního roku si Heřmanice připomenuly události, které hluboce poznamenaly životy a osudy většiny jejich obyvatel. Přesně pět roků od katastrofální povodně uspořádal obecní úřad pod patronací hejtmána Libereckého kraje shromáždění občanů a pozvaných hostů pod názvem Heřmanice v proměnách času aneb Jak města a obce povstaly z bahna.

Pozváni na akci byli prakticky všichni, kdo se tehdy podíleli na záchranných pracích, a to jak ze všech koutů republiky, tak i ze sousedního Polska. Mnozí z nich se z různých důvodů zúčastnit nemohli, přesto byla účast poměrně slušná.

V případě Heřmanic bylo důvodů ke vzpomínce a oslavě ještě mnohem více. První písemná zmínka o obci byla zaznamenána přesně před 640 lety. Svůj svátek symbolicky slavili i místní hasiči, jejichž dobrovolný sbor byl založen před 135 lety, a český SDH hned po skončení 2. světové války, tedy před 70 lety. K tomu se ještě vzpomenulo na založení TJ Sokol Heřmanice před 45 lety v roce 1970. A aby toho nebylo málo, před 115 lety byla zprovozněna úzkokolejná železniční trať ze Žitavy do Frýdlantu.

Celá sláva začala chvíli po poledni průvodem od Kodešovy skály, kde se většina hostů a část místních shromáždila podél zregulovaného potoka Olešky. Do kroku účastníkům vyhrávala Valdštejnka z Frýdlantu.

Velmi dojemné a emotivní bylo zastavení u pamětní desky oběti povodně paní Soni Mákové, kterou společně se starostou obce odhalili hejtmáni, ten tehdejší Stanislav Eichler a současný Martin Půta. Všichni jmenovaní přednesli krátké projevy, v nichž vyjádřili svou pokoru před přírodou a zároveň vzdali hold obětavé práci lidí při likvidaci následků povodně.

Průvodu obcí se zúčastnilo mnoho občanů, v čele šli zástupci sborů záchranných složek

Slavnostní odhalení památníku povodni 7. 8. 2010 a její oběti

Heřmanické kukátko

A potom už průvod dorazil do místa hlavních oslav. Na velmi pěkně upraveném prostoru za hasičárnou stálo pódium s tribunou a naproti zastřešené řady stolů s lavicemi. Kolorit doplňovalo několik stánků s občerstvením, které nabízely tradiční klobásy, langoše a samozřejmě i nápoje, které v panujícím horku přišly obzvláště vhod. Kromě oblíbeného Svijanského mázu nechybělo ani pivo Valdštejn ze znovu obnoveného pivovaru ve Frýdlantě. Na své si přišly i děti, které lákala především zmrzlina a sladkosti.

V bohatém odpoledním programu, který trval až do nočních hodin, seznámil nejprve starosta pan Stříbrný přítomné s historií a současností obce, což moderátor doplnil o některé další informace. Následovalo ocenění kolektivů a jednotlivců za pomoc při povodni a dekorování praporů stuhou.

Po celou dobu program zpestřovaly hudební skupiny a soubory. Jako první na pódium rovnou z průvodu vystoupila Valdštejnka. Po ní předvedl své umění polský soubor Lasowianie z Piensku. Velkou část odpoledního programu vyplnila krásnými melodiemi moravská cimbálová muzika Fjertůšek. Závěr potom patřil místní country kapele, složené z části členů dudácké kapely Heřmánek. Tuto improvizaci si vynutila okolnost, že kapelník a zároveň i dudák Heřmánku nemůže po určitou dobu ze zdravotních důvodů účinkovat. Držme mu palce k uzdravení, abychom co nejdříve mohli opět slyšet Heřmánek, který k obci neodmyslitelně patří, v plné síle a složení.

Pro děti byl připraven skákací hrad a mašinka. Vyřídili se tam i dospělí.

Plánovaný ohňostroj na závěr se nakonec nekonal, a to s ohledem na nebezpečí požáru vlivem dlouhotrvajících veder. I tak se den vydařil a kdo se zúčastnil, rozhodně nelitoval. Jenom tu účast, zejména pozvaných hostů, si pořadatelé představovali trochu větší. Jim a všem účinkujícím patří obrovský dík a uznání.

oba

Mašinka svezla nejen mnoho dětí, ale i dospělých

Pěvecký sbor Lasowianie z polského Piensku

Heřmanické kukátko

Jak to viděly vaše (naše) děti?

Kdo je objektivní, vidí vše po svém, a na koho se nemůžeme zlobit? Děti. Čí názor nám vykouzlí úsměv na tváři, ale taky nás dožene k slzám? Děti. A proto jsem poprosila malou skupinku vašich dětí, aby mi pomohly zhodnotit slavnosti.

Ale aby mi rozhovor poskytly, musela jsem slíbit, že nebudu uvádět jejich jména. Doufám, že se u těchto pár řádků zasmějete a příjemní vám den.

Co se vám na slavnostech líbilo?

Bobule: Mašinka. Jak jsme spadli. Jeli jsme a ona vykolejila.

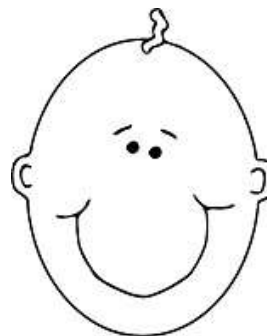
Opičí hlava: Skákací hrad.

Tíť: Všechno.

Štika: Mašinka.

Ofinkáč: Všechno.

Stydlín: Skákací hrad.

Co se vám nelíbilo?

B.: Nic, vše bylo super.

O. H.: Mašinka, protože se stále převracela.

B.: Když jsi skákala z vlaku (smích).

T.: Lavičky. Když si chtěl člověk sednout, tak skoro spadla.

Š.: Neviděl jsem skákací hrad, protože jsem přišel pozdě a už tam nebyl a to mě mrzí.

Of.: Horko, ale jinak nebylo nic, co by se mi nelíbilo.

B.: Nebylo horko, ale vedro.

S.: Jak strejda Vláša spadl na hradě.

Co vám ještě utkvělo v paměti a na co nezapomenete?

Rybář: Opilý brácha na mašince a na skákacím hradě.

O. P.: Na mašinku. Hlavně na toho opilého pána, co řídil mašinku.

B.: Na vše nezapomenu.

Š.: Kapely.

T.: Na chlapy z Albrechtu, fakt super materiál.

B.: Jo, byli hezcí.

S.: Na občůdky, kde jsme si mohli něco koupit.

Změnili byste něco na slavnostech?

B.: Nic.

O. P.: Mašinku. Čekala jsem, že bude větší.

B.: To já taky.

Š.: Koule na vodě.

B.: To by tady nešlo.

O. P.: Ale šlo.

B.: Bych se bála.

Š.: Napustil by se bazének.

Of., S.: Nic.

Víte, co se vše slavilo?

Všichni: JO!!!!

Of.: 5 let od povodní, založení sboru.

R.: 175 let asi, nevím přesně, je to hodně dávno.

Of.: První písemná zmínka o obci.

R.: To je taky hodně dávno. Sokol, ale nevím co.

B.: Jo, Sokol.

Of.: A jo, založení Sokola. A jinak už nevím.

Vyslechla Ivana Frankelová

Heřmanické sochání

Když s tím nápadem starosta před osmi lety přišel, zřejmě ani on sám netušil, co z toho vzejde. První ročník soutěže v tesání ze dřeva se konal v roce 2007. Milým obohacením akce byly kresby dětí, a to nejen místních, ale i z Jedličkova ústavu. Protože se to všem líbilo, rozhodli se akci příští rok zopakovat. V roce 2009 se organizace ujali němečtí sousedé z Nebelschützu. Bylo zřejmé, že se z původního nápadu vyvine hezká tradice. Jenomže v roce 2010 přišla velká voda a lidé měli docela jiné starosti. Ovšem hned v následujících letech se sochání, byť v provizorních podmínkách, konalo znovu, tentokrát již natrvalo v Heřmanicích. Ještě jedno přerušení přišlo v roce 2013, protože probíhala komplexní rekonstrukce hlavní komunikace po celé délce obce, a byla tudíž ztížena veškerá doprava a přístupnost.

Každý ročník vždy přinesl něco nového, takže obec postupně zkrášlovaly abstraktní výtvořky, ladné ženské tvary, nápadité lavičky, zvířátka a postavičky z pohádek. Letošní 6. heřmanický ročník Řezbářského sympozia, jak se akce od počátku oficiálně nazývá, se uskutečnil ve dnech 20.-23. srpna v prostorách za hospůdkou U Kodešovy skály. A ani tentokrát nezklamal. Kromě tradičních dřevosochařů se poprvé zúčastnili dva umělečtí kováři Matěj Švarc a Jan Krajčovič a kamenosochař Milan Miksa. Jeho kamenná slza, umístěná nyní u hasičárny, vzbuzuje kromě úcty k tvůrci i krásný pocit čehosi křehkého a zároveň velikého. Oba kováři to vzali z jiného konce a jejich pavouk křížák a kudlanka nábožná jsou jako strážci na kamenném sloupu před hospůdkou. Možná i jako připomínka na nevítanou noční návštěvu pobertů, které musel jeden z řezbářů zahnat.

Řezbáři se letos zaměřili na zvířátka, která budou rozmístěna na dětském hřišti. Děti jistě potěší žába Františka Petranyiho, lochneska Jana Viktory, kačenka Vlastimila Brandy, krokodýl Miloše Šimka a hroch Michala Jány. Poslední dva jmenovaní k tomu ještě přidali nápadité lavičky, ta Milošova slouží cestujícím na autobusové točně. Dosud chybějící a velice potřebnou lavičku k rozhledně vytvořil Adam Bitljan. Sestavu tvůrců doplnil Pavel Pfeifer, jehož knihovnice bude doplňovat prostor před Obecním úřadem, kde má sídlo i místní knihovna.

Na dotaz, kdo zvítězil, je odpověď jednoduchá: vyhráli všichni. Pracovali s velkým nasazením a kromě materiálu se museli potýkat s nebývale horkým počasím a nápořem přemnožených vos. Adam dokonce musel být po bodnutí do rtu dopraven starostou do Frýdlantu na pohotovost. Všichni tvůrci si zaslouží uznání a nezbývá než vyslovit přání, aby příští rok přijeli zase.

oba

Nezapomínáme

Stalo se již tradicí, že Klub českého pohraničí v Liberci každoročně ve druhé polovině září pořádá vzpomínkové setkání u příležitosti zavraždění učitele Otakara Kodeše ordnery 22. září 1938. Letos se tato akce konala 22. září již podesáté. Nebyly to ale jenom Heřmanice, vzpomínková setkání probíhala postupně po celý den. Zahajovalo se v Habarticích, kde účastníci uctili památku statečných obránců celnice, napadených ordnery za podpory jednotek SA manů v noci 21. září 1938. Odtud se celá kolona přesunula do Srbské k pomníku tří příslušníků finanční stráže, zákeřně zavražděných ordnery 23. září 1938.

Vyvrcholení celého dne proběhlo právě zde v Heřmanicích. Účastníci včetně několika místních obyvatel se shromáždili u Kodešovy skály, na které je trvale umístěna pamětní deska na počest statečného člověka, který... Ale nechme hovořit zdejšího rodáka pana Willyho Effenbergera: „Jednalo se o pomocníka Stráže obrany státu (SOS), frýdlantského učitele Otakara Kodeše, který byl 22. září 1938 v Heřmanicích zastřelen a pohřben u vnější zdi hřbitova v Reichenau in Sachsen (dnes polská Bogatynia). Se svým přítelem Josefem Pernerem jeli z Frýdlantu na kolech zjistit situaci a navázat spojení s velitelstvím SOS v Heřmanicích. To bylo umístěno v celní budově u nádraží úzkokolejky, zvané též Heřmanička. Bylo však fingovaným rozkazem odveleno pod osadu Vysoký a vzápětí obsadila Heřmanice jednotka Freikorpsu, složená z občanů německé národnosti Heřmanic a okolí. Na oba pomocníky SOS zahájili palbu. Kodeš byl na místě mrtev, Perner zraněn, zajat a oba byli odvezeni za hranice. Perner skončil v koncentračním táboře, kde pravděpodobně koncem března nebo začátkem dubna 1945 zemřel. Předtím se ale ve vazbě v Drážďanech setkal s frýdlantským sociálním demokratem Emilem Finkousem, kterému o událostech v Heřmanicích řekl. Finkous šestileté vězení přežil a i díky němu byl po osvobození vrah Otakara Kodeše vypátrán, dopaden a odsouzen lidovým tribunálem k trestu smrti. Byl oběšen na dvoře bývalého soudu ve Frýdlantě.“

Účastníci vzpomínkového setkání položili kytice ke skále s pamětní deskou, předseda Krajské rady KČP Leoš Hamrský přednesl projev, v němž poukázal na aktuálnost odkazu padlých hrdinů zejména v souvislosti s narůstajícími aktivitami Sudetoněmeckého Landsmanšaftu a nebezpečím válečných konfliktů. S krátkými projevy vystoupili i vedoucí delegací z polské Lubaně a sousední Žitavy Edward Witecki a Jörg Heberstreit.

V sále hospůdky U Kodešovy skály se potom konala dvouhodinová beseda s poslancem Parlamentu ČR JUDr. Stanislavem Grospičem, který zodpověděl řadu dotazů na aktuální otázky a problémy současného dění ve státě i ve světě. Besedu obohatil svými vzpomínkami i Willy Effenberger, který se kromě toho po celý den staral o hosty ze Žitavy. Chutný guláš, připravený a podávaný místními dobrovolníky, byl příjemnou tečkou za zdařilou akcí.

Hledání pokladu

Za příznivého počasí se v pondělí 28. září sešlo 16 dětí v doprovodu rodičů. Za splnění úkolů čekala děti sladká odměna.

Děkuji panu Bařkovi, paní Kiliánové a panu Boušovi za teplé nápoje.

Poděkování patří i dobrým lidem - sponzorům, kteří vždy ochotně pomohou. Děkuji všem za spolupráci při akcích.

Vítání občánků

Vítání občánků se uskutečnilo dne 17. 10. ve 13 hodin na Obecním úřadě v Heřmanicích. Novým občanem Heřmanic se stal Ondřej Vostal. Děkujeme dětem ze Základní a mateřské školy Dětrichov za krásné recitování a hru na flétnu.

Alena Lennertová

Jak probíhala obnova obce po povodni?

Bleskovou povodní v srpnu 2010 bylo v naší obci napácháno mnoho škod.

- 5 domů strženo
- strženy 3 doplňkové stavby
- 32 domů zasaženo v obytné části
- 1 člověk zemřel
- zcela zborceno 9 mostů a lávek
- poškozeno 6 mostů a lávek
- poškozeny 4 propustě
- poškozené nebo zcela zborcené nábřežní zdi
- poškozené nebo zcela zničené komunikace
- poškozeno veřejné osvětlení, veřejný rozhlas, veřejný vodovod, 2 byty v obecní bytovce, dětské hřiště, hasičská technika, veřejná zeleň

V roce 2010 byly obcí provedeny prvotní záchranné práce po povodni ve výši 14,436 mil. Kč. Obnovovací práce na obecním majetku v letech 2010-2014 stály 92,5 mil. Kč a byly financovány z rozpočtu obce a z dotací Ministerstva pro místní rozvoj ČR a Fondu solidarity Evropské unie. Postavil se povodňový dům, opravily se oba byty v obecní bytovce, vybudovalo se nové dětské hřiště a travnatá plocha pro kulturně-sportovní areál, postavily se čtyři lávky (k čp. 49, 74, 111 a k veřejnému prostranství u hasičárny) a 7 mostů, obnovily se 4 propustě, obnovily se nábřežní zdi a komunikace, opravilo se veřejné osvětlení, veřejný rozhlas, vodovod, obnovila se také veřejná zeleň, vybudovaly se chodníky, opravila se hasičská technika.

Krajská správa silnic LK provedla v letech 2012-2014 rozšíření a celkovou rekonstrukci „hlavní“ komunikace včetně stavby mostů v Heřmanicích. Stavební práce byly provedeny ve výši 167 mil. Kč.

Povodí Labe vynaložilo v letech 2012-2014 celkem 56 mil. Kč na rozšíření a celkovou úpravu koryta Olešky.

Od roku 2010 se na obnově naší obce podílelo mnoho firem, byly to např. ZAPA beton, a. s., DOBET, s. r. o., Silkom, s. r. o., A-Assistance, Alphacor, s. r. o., Tarmac CZ, a. s., Pavel Šomjak, Tomáš Cereňuk, Michal Andr, EMSL, s. r. o., Haas Fertigbau, CZ – ANEK'S, s. r. o., Tomovy parky, Novák a partner, Nýdrle – projektová kancelář, s. r. o., Vodohospodářské stavby Teplice, s. r. o., Eurovia CS, a. s., Hochtief CZ, a. s., Skanska, a. s., SMP CZ, a. s., Chládek a Tintěra Pardubice, a. s., AZ Sanace, a. s., Gardenline, s. r. o.

Děkujeme všem lidem, kteří měli trpělivost s někdy ztíženými podmínkami v naší obci. Ale vyplatilo se, teď už máme hotovo a můžeme vylepšovat a zvelebovat....☺

Vladimír Stříbrný a Pavlína Reinhardtová

Protipovodňová opatření

Před pěti lety na naše území vtrhla velká voda a ničila vše, co jí přišlo do cesty. Byla to velká katastrofa pro celý Frýdlantský výběžek a jistě mi dáte za pravdu, že bychom to již nikdy nechtěli zažít. Proto se starostové obcí a měst snaží vymýšlet různá opatření, aby případné škody při povodni byly co nejmenší. První etapou bylo vybudování varovného a informačního systému (hladinoměry, srážkoměry, rozhlas, digitální povodňové plány). Všechny tyto i další informace naleznete na webu <http://www.edpp.cz/povodnovy-plan/hermanice/>

V současné době se dokončuje druhá etapa, což je podkladová analýza pro následnou realizaci protipovodňových opatření včetně přírodně blízkých protipovodňových opatření v Mikroregionu Frýdlantsko.

S tím, jak se tato protipovodňová opatření navrhuji, se množí dotazy lidí, co je to polder.

Polder (psáno také poldr) je vodní dílo sloužící k protipovodňové ochraně. Je vytvořeno přehrazením vodního toku, za hrází se však voda za běžných podmínek buď neakumuluje vůbec (suchá nádrž či suchý polder), nebo je objem nádrže zaplněn jen částečně (polosuchá nádrž či polosuchý polder). K akumulaci vody dochází během povodní, čímž se transformuje povodňová vlna, která pak působí menší či žádné škody. V polderu také sedimentují erodované částice a vodní nádrže níže na toku se tak chrání před zanášením. Plocha polderu bývá zemědělsky využívána, zpravidla jako trvalý travní porost, může být také ponechána jako mokřad.

V rámci připravovaných protipovodňových opatření se počítá s vybudováním suchých polderů mezi Dětřichovem a Větrovem v polích a lese.

V naší obci se připravuje několik projektů proti povodním. Po zpracování projektů do územního plánu, zpracování projektové dokumentace a získání stavebního povolení a hlavně zabezpečení financování se budou v Heřmanicích budovat odvodňovací příkopy, plánovány jsou 2 retenční nádrže na Heřmanickém potoce a přirozený rozliv Olešky mezi Dětřichovem a Heřmanicemi.

Toto vše je běh na dlouhou trať, tak nám držte palce ☺

Vladimír Stříbrný a Pavlína Reinhardtová

Informujeme ....

Charitní ošetřovatelská a pečovatelská služba Liberec zajišťuje služby i na Frýdlantsku. Poskytuje širokou škálu služeb v domácnostech.

Bližší informace můžete získat u DiS. Zdeny Černé, vedoucí střediska a vrchní sestry, mobil 603 505 963, e-mail chos.liberec@volny.cz a u Bc. Pavly Erlové, sociální pracovnice, mobil 731 402 461, e-mail pavla.erlova@dchltn.cz nebo na Obecním úřadu Heřmanice.

Co nás čeká do konce roku?

29. 11. v 17 hodin rozsvítíme vánoční stromeček naproti místní prodejně v Heřmanicích.

5. 12. bude v kulturním domě v Heřmanicích od 15 hodin připravena Mikulášská nadílka.

12. 12. od 14 hodin adventní koncert v kulturním domě v Heřmanicích, který je možno spojit s návštěvou sklárny.

Nezapomeňte, že vánoční svátky nejsou o obžerství a darech. Jde především o klid a pohodu v našich duších. Setkání s rodinou a přáteli, to má tu pravou hodnotu. Zamyslete se i nad dobrým skutkem v tento čas.

Na závěr jedna lidová pranostika: Když mráz na prvního prosince, vyschne nejedna studnice.

BÁSEŇ NA PŘEDVÁNOČNÍ ČAS

Pomaloučku, polehoučku
přichází ten čas,
za pár dnů a za pár týdnů
budou tady zas.
Rozzáří se oči dětí
i nás dospělých,
první, druhá vločka letí,
jé, už padá sníh!

Zájemci o zveřejnění inzerce v Heřmanickém občasníku se mohou hlásit na Obecním úřadu Heřmanice.

Heřmanický občasník, ročník 5, číslo 2. Vydává Obec Heřmanice, Pov. MK ČR E 17534.

Redaktor Oldřich Baťka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.

Grafická úprava a technické zpracování Pavlína Reinhardtová.